

Kroppen er sjælens redskab

»Jeg har ikke er sjæl, jeg er en sjæl. Min sjæl har en krop, som den kan bruge til at gøre gode gerninger med. Gerninger, som vi belønnes for i næste liv,« siger indiske Brahma Kumaris Sudesh, der netop har besøgt Danmark.

Af Eva Plesner

Som syv-årig var Brahma Kumaris Sudesh tæt på at drukne i en indisk flod. Kun ved et tilfælde blev hun fisket op ved hårbåndet af nogle kvinder, der var ved at vaske tøj. Hun følte ingen angst, selvom hun svævede uden for sin krop, tværtimod var hun ualmindeligt godt tilpas.

Lige siden har hun vidst, at sjælen kan rejse ud af kroppen. Når hun i dag mediterer, oplever hun den samme følelsen af frihed og glæde, som da hun nær var druknet.

»Det er en slags nær-dødsoplevelse, hvergang jeg mediterer. Og jeg vender altid tilbage til kroppen, rigere og gladere end før. Min sjæl vokser, og jeg handler bedre mod mine medmennesker,« siger Brahma Sudesh.

I sidste uge gæstede den indiske underviser Danmark. Under opholdet talte hun om dødsangst, nær-dødsoplevelser og reinkarnation på Frederiksberg Bibliotek i København. Siden sin pureste ungdom har hun brændt for at lære mennesker, hvordan de kan berige deres liv og sjæl ved åndelig udvikling.

»Mennesker er skræmte, fordi de ikke ved, hvad der sker efter døden. Man bliver glad for sin krop på samme måde som for en bil og er angst ved tanken om at skilles fra den. Men døden er frigørelse af sjælen. Livskraften

»Jeg så, at menneskene i vest havde mest brug for hjælp,« siger Brahma Sudesh.
Foto: Tomas Berthelsen.

fortsætter, og i det næste liv høster man frugten af sine gode gerninger. På samme måde følger de dårlige handlinger dig ind i næste liv, f.eks. handlinger udsprunget af begær og grådighed efter ting,« siger Brahma Sudesh.

Som hun sidder der og nipper til en småkage, minder hun om en blid og elskelig bedstemor. Men styrken i hendes øjne og den fascinerende magt, hun har over ordene, når hun fortæller, er alt andet end bedstemor-agtig. Man fornemmer en jern-vilje bag smilet og den milde stemme.

»Jeg har altid været ambitiøs. Da jeg var ti, spurgte min veninde mig, hvad jeg ville være, når jeg blev stor. Ufortrødent svarede jeg »rektor!« For mig var det dengang den højest opnåelige stilling,« fortæller hun med et smil.

Brahma Sudesh blev faktisk også rektor, bare seks år senere, hvor hun lige var begyndt at studere politik og økonomi på universitetet - hvilket i sig selv var noget af en bedrift for en pige i halvtredsernes Indien.

Da hun hørte om Brahma Kumaris åndelige Verdensuniversitet blev hun meget fascineret, bl.a. fordi det hovedsagligt ledes af kvinder, og valgte at blive lærer her.

Siden har Brahma Sudesh rejst i mere end 50 lande som foredragsholder, og i 1974 slog hun sig ned i England for at lede den engelske afdeling af Brahma Kumaris åndelige verdensuniversitet. Da hun forlod Indien kunne hun ikke et ord engelsk, men det gav ikke problemer.

»Jeg kom med ønsket om at tjene menneskeheden, og jeg så, at menneskene i vest havde mest brug for hjælp. Alle sjæle, både fra øst og vest, ønsker fred, frihed og lethed i livet, det er de grundlæggende ønsker,« siger Brahma Sudesh.